

Tre goda skäl

Inledning

Vi befinner oss i en unik epok i världshistorien. En då livets och universums innersta strukturer och sammanhang avslöjas i en rasande takt. Har de senaste årens upptäckter och insikter någon bäring på frågan om vårt ursprung? – I allra högsta grad!

Vi befinner oss också i en brytningstid när röstläget höjs från dem som är ivriga att försvara den världsbild som har varit förhärskande de senaste 150 åren – den materialistiska, evolutionära världsbilden, som inte har plats för någon personlig Gud.

Så just därför - följ med mig på en resa!

1. Naturens strukturer

Svidknottanalogin. Tänk dig ett litet svidknott, en knappt millimeterstor varelse inom myggfamiljen. Trots sin litenhet har den komplexögon där varje delöga omvandlar ljusenergi till elektrisk energi och där mikroprocessorer koordinerar och redigerar signalerna och sänder dem genom synnerven vidare till krypets hjärna, där de tolkas till en tredimensionell bildupplevelse. Dess enda vingpar slår med en hastighet av 1 000 vingslag per sekund och drivs av flygmuskler som agerar på order från samma lilla hjärna. Knottets kropp är försedd med ett antal sensorer som registrerar miljöfaktorer som luftfuktighet, temperatur, vindriktning och kemiska substanser som finns lösta i luften. Allt för att de skall hitta just till din och min kropp...

Om vi nu låter våra tekniker tillverka något som ska påminna om ett svidknott med hjälp av det som står till buds av det senaste inom elektroteknik, datateknologi, materialteknik, energilagringsteknik etc., så blir det en liten fjärrmanövrerad robot som ryms i din handflata och som, enligt Guinness' rekordbok, kan hålla sig flygande ca 3 minuter innan den måste gå ner för laddning.

Låt oss nu jämföra denna konstruktion sida vid sida med vårt svidknott och ställa oss frågan: Vilken av dessa båda företeelser uppvisar mest kvalificerade egenskaper, som ändamålsenlighet, flexibilitet, effektivitet etc. som alla är kännetecknen på god design? Svar: Utan jämförelse – svidknottet! Om det lilla knottet stukar foten, ja då sätter det sig att vila några timmar under ett grässtrå, och så självläker skadan. Om ett benspröt råkar gå av på roboten – ja då förblir det brutet... Knottet äger ju dessutom en dimension som roboten saknar – nämligen livet. Och vad livet djupast sett är, det har forskningen ännu inget svar på. Men att det skulle vara en mindre kvalificerad egenskap än frånvaro av liv, det är det naturligtvis ingen som förväntar sig.

Det ironiska i situationen jag just redogjort för är, att det inte existerar en enda tänkande varelse som för ett ögonblick skulle betvivla att den flygande roboten är ett resultat av medveten och intelligent konstruktion/skapelse/design. För det krävs det i praktiken ingenting så sofistikerat som en flygande robot. Det räcker med ett litet gem från skrivbordet därhemma. Skulle ett sådant trilla ner från en jumbojet över ett urskogsområde någonstans på Nya Guinea och påträffas av en isolerad urinvånare (som varken skådat datorer, pennor eller papper), så skulle personen ifråga utan någon tvekan kunna konstatera att detta föremål inte är något "naturligt" föremål, utan ett tillverkat. För ett bestämt, men just i det här fallet fullständigt obekant syfte. Vi människor – oavsett om vi lever i en högteknologisk del av världen eller om vi tillhör ett naturfolk - äger nämligen en intuitiv förmåga att avgöra om föremål och förhållanden är resultatet av tillfälligheternas spel eller om de är ett resultat av avsikt och intelligent aktivitet.

Men hur är det då med svidknottet? Kan vi tillämpa samma princip på det? – Nej, menar en majoritet av världens evolutionärt skolade biologer, och hävdar att det hela rör sig om en falsk analogi. Man kan inte jämföra mänskliga skapelser med naturens egna på det viset, menar de. Svidknottet, liksom alla andra organismer, från bakterier till människor eller morötter, är resultatet av en planlös urvalsprocess där ramen utgörs av skiftande miljöförhållanden och mekanismen slump och

urvalsprocesser. Men avsikt? Eller planering? Eller intelligens? Nej, det är uteslutet, eftersom – säger man – naturvetenskapen bygger på metodologisk materialism.

De senaste decennierna har öppnat våra ögon för en ny dimension av naturens ändamålsenlighet. Jag talar om cellernas nanovärld. De molekylära maskinernas värld. Ateister och troende är fullständigt eniga på en punkt: nanovärlden/mikrovärldens budskap till vår intuition är "Design/skapelse". Inte "slump":

Richard Dawkins:

"Levande materia ... förmedlar en mäktig illusion av avsiktlig design"

"Biologi är studiet av komplicerade saker som ger sken av att ha blivit designade för ett syfte"

Francis Crick (En av DNA-molekylens upptäckare):

"Biologer måste ständigt ha i åtanke att vad de ser inte har blivit designat"

Ännu en gång kan vi dra samma slutsats: Evolutionismen är anti-intuitiv. Det är inte nog med att evolutionister vill få oss att tro att i grund och botten både själen, den fria viljan, moralen och själva meningen med livet är illusioner, vi avråds nu från att följa vår intuition när det gäller uppkomst av de biologiska strukturerna, ja livet själv.

Det är anmärkningsvärt. Och anledningen, ja den sparar vi till morgondagens föredrag.

Materialismen är naturvetenskapens premiss, inte dess slutsats.

Den första slutsatsen blir följande:

Med hjälp av intuition och rationellt tänkande kan vi avslöja design i vardagen – Borde vi inte kunna tillämpa samma logik när det gäller de strukturer vi påträffar i naturen? Om inte – av vilka skäl?

2. Biologisk information

Föreställ dig ett helt vanligt fågelägg, från, låt oss säga, en höna. Vi vet alla vad som döljer sig där på insidan av skalet i form av ett genomskeinligt och gult "slem". Men placera ägget i ett värmeskåp i ca 37,8 graders värme under tre veckor, vänd på det ibland och se vad som händer. Gradvis förvandlas slemmet till en livs levande komplett kyckling. Vad var det egentligen som hände där innanför skalet? För att bättre förstå det kan vi föreställa oss ägget som en container full av legobitar i olika storlek och form. Med andra namn, naturligtvis, som albumin, lipider, mineraler etc. Men innehöll det ingenting mer än dessa legobitar så skulle det heller aldrig kunna bli någonting annat än samma container med samma legobitar. Nu finns där någonting mer, någonting som utgör hemligheten till att den där kycklingen monteras samman, bit för bit innanför äggskalet. Ett datorprogram, en mjukvara, biologisk information – kalla det vad du vill. I en liten, för ögat osynlig prick på utsidan av gulan finns äggets cellkärna. Och därinne finns de instruktioner i form av nukleinsyran DNA som innehåller alla de nödvändiga instruktioner som behövs för att dirigera konstruktionen av en styck kyckling. Det är detta som sker därinne under de där tre veckorna: bit för bit plockas byggklossarna fram och monteras samman, var och en i sin ordning till dess att där ligger en komplett liten fågelunge. Först då är alla klossarna förbrukade och livet kan gå vidare.

I princip gick det till på samma sätt när du och jag blev till. Med den skillnaden att i vårt ägg fanns det ingen gula och ingen vita. Utan "bara" informationen. I stället plockades legobitar från vår mammas blod i den ordning som programmet angav.

Och principen är i själva verket densamma för allt levande på jorden. Livet har samma programspråk oavsett om vi råkar ha fötts till människa, morot eller bacill.

Det språk jag använder när jag författar denna text bygger på 29 olika bokstäver. Jag kombinerar ihop dessa till ord av lite varierande längd. Och dessa ord kombinerar jag sedan ihop till meningar. Varje sådan mening bär sedan information till dig som just nu läser texten.

Situationen i levande organisms celler är i grunden densamma. Men livets språk bygger på fyra bokstäver (A, C, G, T), orden utgörs alltid av tre bokstäver (tripletter eller kodoner) och några hundra till några tusen sådana ord utgör en biologisk mening (gen eller arvsanlag). Och genen bär sedan information i form av ett recept på någon viss, specifik beståndsdel av cellen. Idag vet vi dessutom att de delar av arvsmassan som inte utgörs av för oss lättbegripliga meningar (det darwinister har brukat – och brukar – kalla "skräp-DNA") har andra livsviktiga funktioner. Om gener kan liknas vid program som Word och Excel så kan dessa andra delar av arvsmassan liknas vid operativsystemet på den dator jag just nu skriver på.

Låt oss nu fokusera på den mest centrala av alla frågor: Vad är information och hur uppstår information?

För att besvara den första frågan krävs långt större utrymme än som står till buds

Men livets information, liksom all annan information, är ett högst verkligt, men icke-materiellt fenomen. Ett fenomen som i högsta grad påverkar den materiella världen – en form av symbios dem emellan. Jämför glaskonstnären som tänker ut hur glasskulpturen ska se ut. Materiella faktorer som blåsarens muskelkraft, smältans kemiska sammansättning, ugnens temperatur etc. är nödvändiga men inte tillräckliga faktorer för att förklara konstverkets tillblivelse. Information skulle man kunna betrakta som avtrycket av och spåren efter en andlig dimension i den materiella, fysiska världen.

Den andra slutsatsen vi kan dra blir:

Ingen meningsfull text har någonsin blivit till genom någonting annat är medvetna, intelligenta varelser - Borde inte samma resonemang kunna tillämpas på livets komplexa informationssystem? Om inte – av vilka skäl?

3. Universums finjustering

De senaste tre decennier har en lång rad av böcker publicerats, som alla har det gemensamt att de fokuserar på hur unikt vårt universum och vår jord är. Hur naturkonstanterna som bestämmer våra naturlagar och egenskaperna hos universums beståndsdelar tycks vara finjusterade intill perfektion. Oavsett om det handlar om elementarpartiklarnas massenergier, naturkrafternas inbördes balans eller vår planets beskaffenhet och placering i universum, så finns det en märklig gemensam nämnare: det tycks som om universum "visste att vi skulle komma" som en fysiker uttryckt det.

Detta anmärkningsvärda förhållande kan tolkas på två skilda sätt:

1. Det är en svindlande rad av kosmiska tillfälligheter. Av myriader olika universa råkade ett universum uppstå där naturkonstanterna genom tillfälligheternas roulett råkade hamna i en balans som möjliggjorde atomers existens och till slut livet själv (multiverse-hypotesen)
2. Vårt universum är resultatet av en Gudomlig skapelseakt, där Gud i sin visdom finjusterade naturkonstanterna till den balans som möjliggör liv, samhällen, kultur och vetenskap.

Finns det något sätt med vars hjälp vi kan avgöra vilken av dessa två modeller som är sann? Nej, men vi kan återigen använda oss av ett rationellt sätt att resonera och tillämpa vår intuition. Det finns en anekdot som illustrerar dessa båda synsätt:

En anekdot...

Föreställ dig en bakbunden och ögonbindelförsedd krigsfånge inför sin arkebuseringspluton. Föreställ dig vidare att det här inte är någon vanlig pluton, utan en pluton om hundratusentals karbinförsedda soldater övade i prickskytte, som alla riktar sina vapen mot den stackars mannen, som inser att hans sista stund är kommen

Mannen hör kommandanten ge order om eld, och han hör dånet från hundratusentals skottsalvor. Sedan blir det tyst. Mycket tyst. Till sin häpnad känner mannen doften av krutrök. Sakta går det upp för honom att han lever. Obegripligt, men sant.

Du och jag skulle sannolikt omedelbart ha insett att det är någonting skumt med situationen. Det måste ha handlat om en överenskommelse: Antingen hade alla soldaterna lös ammunition i sina gevär, eller så hade de fått stränga order om att inte träffa. Helt enkelt en skenavrättning.

Men den här mannen tänker inte så. I stället tackar han sin lyckliga stjärna över vilken tur han haft. Sannolikheten för att en soldat missar sitt mål – den sannolikheten är trots allt relativt skaplig. Sannolikheten att två soldater båda missar, den sannolikheten är mindre, men ändå helt ok. Och – tänker mannen – sannolikheten att *alla* soldaterna missar – den är naturligtvis astronomiskt liten. MEN den är inte helt lika med noll. Och för var och en av de hundratusentals andra liknande avrättningar runtom i världen och historien där offret alltid hamnat i en grav, så ökar ju sannolikheten för att någon gång, någonstans, råkar alla soldaterna missa sitt mål. Och det råkade bli jag! Vilken tur jag hade!

Den här mannen resonerar precis som de fysiker som försöker förklara vårt universums finjustering genom att hänvisa till myriader av andra universa än vårt eget. Men det finns ett par centrala feltänk i mannens – och dessa fysikers – sätt att resonera.

För det första har mannen ingen möjlighet att uppskatta hur många andra – om ens någon - liknande avrättning som ägt eller äger rum. Och det var ju just dessa som i hans föreställningsvärld ökade sannolikheten för att hans egen överlevnad skulle vara en lycklig tillfällighet. I analogi med detta är talet om andra universa än vårt eget inget mer än fria fantasier eller matematiska underfundigheter. Det enda universum vi kunnat, kan och sannolikt kommer att kunna undersöka, är just vårt eget universum. Och detta enda universum råkar vara finjusterat intill perfektion...

För det andra skulle mannen sannolikt aldrig ha resonerat på liknande sätt i andra situationer i sitt vardagsliv, t ex att det var slumpen som ideligen låg bakom att hans skrivbordslampa tändes eller släcktes exakt samtidigt som han petade på strömbrytaren. Men av någon anledning var just den här händelsen så existentiellt laddad att den liksom hamnade i ett fack för sig, och ledde till att han helt enkelt övergav sin vardagsintuition.

Så ännu en gång – förutsättningen för att ta till sig multiverse-hypotesen är inte grundad i empirisk vetenskap. Idén är anti-intuitiv och har sitt enda motivering i en ovilja att acceptera den enkla, mest parsimoniska, förklaringen som lyder: Det finns en stor Gud som skapat ett fantastiskt universum!

Den tredje och avslutande slutsatsen blir följande:

Universum och vår plats på jorden förefaller finjusterade in i minsta detalj. Detta kan förklaras antingen som kosmiska tillfälligheter eller som medveten design. Det förra anses vetenskapligt och politiskt korrekt, det senare inte ... På vilka grunder?

Tack för att du följde med på min resa. Lycka till på din fortsatta vandring!

Litteraturtips

- J.C. Sanford: *Genetic Entropy and the Mystery of the Genome* ISBN 0981631614
- Stephen C Meyer: *Signature in the Cell – DNA Evidence for Intelligent Design* ISBN 0061472786
- Guillermo Gonzalez & Jay W Richards: *Privileged Planet – How Our Place in the Cosmos is designed for Discovery* ISBN 0895260654

- Antony Flew: *There is ^a ~~no~~ God – How the World's most notorious atheist changed his mind* ISBN 0061335304